

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm ngày 25/06/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 924

“LỘC TẬN NHÂN VONG”

“Lộc tận nhân vong” có nghĩa là lộc hết thì người chết. Người thế gian đều rất ưa thích tài lộc, dùng mọi thủ đoạn để chiếm lấy, để hưởng thụ. Họ không biết rằng tất cả tiền tài đều đã có sẵn trong vận mạng của họ. Họ dùng thủ đoạn, dùng những phương pháp phi pháp để đoạt được rồi tưởng rằng đó là do họ tài năng nhưng thật ra đó là do trong mạng đã có. Đạo lý đơn giản như vậy nhưng rất ít người biết. Chúng ta đừng tưởng chúng ta tu hành lâu năm, nghe pháp nhiều ngày thì chúng ta đã hiểu được.

Một người đã làm việc hết 60 năm. Khi về hưu, thay vì lĩnh tiền lương hưu hàng tháng thì họ muốn nhận trước luôn một khoản lương hưu của 60 năm. Họ tưởng rằng như vậy là tốt nhưng đó chỉ là lấy tiền lương trong một cuộc đời, trong vận mạng của họ để dùng trước. Trong vài năm, họ mang hết tiền tài trong vận mạng của họ để tiêu hết. Đó chính là **“lộc tận nhân vong”**, hết lộc rồi thì mạng cũng không còn.

Chúng ta phải luôn tư duy: *“Mình đã làm gì cho cuộc đời này? Mình đã giúp được ai chưa? Mình đang tạo phước cho thế gian hay mình đang tận hưởng phước thừa mình có?”*. Chúng ta phần nhiều đang hưởng phước thừa, thậm chí đang tiêu vào **“âm phước”** của chúng ta. Giống như chúng ta dùng thẻ tín dụng tiêu trước trả sau. Ở phương Tây, một người trẻ có 3 đến 4 thẻ tín dụng, họ dùng tiền trước rồi trả nợ sau. Số tiền mà họ được dùng trước khác nhau do mỗi ngân hàng cho cấp một hạn mức khác nhau cho nên họ cần có nhiều thẻ. **“Âm phước”** cũng như vậy, dùng trước trả sau.

Hòa Thượng luôn nhắc chúng ta phải tích công bồi đức, phải tích phước, phải tiếc phước. Chúng ta chỉ nên tích phước, không nên hoang phí phước báu vì hoang phí phước báu chính là hoang phí vận mạng của mình. Người xưa đã nói: **“Lộc tận thì nhân vong”**, hết phước thì mạng cũng không còn.

Chúng ta đã biết: **“Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định”**. Một bữa ăn, một ngụm nước đều do tiền định. **“Tiền định”** không phải do trời định mà là do kiếp trước ta đã tu tích được. Tiền tài, danh vọng, địa vị, tất cả mọi thứ, từ hạnh phúc thế gian, vợ chồng con cái cho đến tất cả mọi thứ đều là do tiền định, không có chuyện cầu cúng mà có thể thay đổi được vận mạng. Có người không lấy được chồng nên đi xem bói, xem tử vi. Thầy bói nói phải làm lễ cúng thì mới lấy được chồng nên họ cũng nghe theo.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta có 99% có nguy cơ rơi vào tà kiến”**. “Tà” là lệch, “kiến” là thấy, “tà kiến” là hiểu một cách sai lệch, mù mờ. Chúng ta từng nghe người xưa nói: **“Trong mạng có nhất định có, trong mạng không nhất định không”**. Trong mạng có tiền tài danh vọng thì nhất định có tiền tài danh vọng.

Chúng ta đã đọc **“Liễu Phàm Tứ Huán”** chưa? Ngài Viên Liễu Phàm được nhà đoán mạng đoán trong mạng không có quan khó, không có tài khó, không con cái, nói rõ Ngài Viên Liễu Phàm sẽ thi cử đỗ đạt ra sao, thóc lúa thu hoạch trong năm được bao nhiêu. Ngài Viên Liễu Phàm đối chiếu lời của nhà đoán mạng với thực tế thì thấy tất cả những lời nhà đoán mạng nói đều chính xác, nhiều năm liền đều chính xác như vậy nên ông nghĩ trong mạng đã định sẵn như vậy rồi, không cần phải cố gắng nữa. Ngài Vân Cốc Thiền Sư đã dạy Ngài Viên Liễu Phàm thay đổi vận mạng bằng cách tích công bồi đức. Ngài Viên Liễu Phàm nghe theo và đã thay đổi được vận mạng của mình, từ không thi đỗ làm quan thì đỗ đạt, thóc lúa thì thu hoạch được gấp đôi, số mạng vốn không có con nhưng ông đã sinh được hai người con trai, không có tuổi thọ thành có tuổi thọ. Các trường đã học cuốn sách **“Liễu Phàm Tứ Huán”** và **“Con đường đạt đến nhân sinh hạnh phúc”** đến 5 - 6 vòng nhưng nhiều người khi ngồi học thì trong đầu chỉ toàn là vọng tưởng. Đó là điều rất tai hại.

Hòa Thượng nói: **“Thập đạo vô thần”**. Mười cõi này không có vị Thần nào có đủ quyền năng ban phước giáng họa cho chúng ta. Thích Ca Mâu Ni Phật cũng không thể ban phước giáng họa cho chúng ta. Ngài chỉ là một Lão sư dạy chúng ta cách tu phước, tích đức như thế nào. Vậy mà một ông Thầy bói có thể làm lễ cúng để giải **“é chồng”** sao? Đây là một vấn đề nghiêm trọng!

Người xưa nói: **“Thà làm học trò của một người giỏi còn hơn làm Thầy của một người dốt”**. Tôi thấy rất xấu hổ. Chúng ta thà làm học trò, làm đầy tớ cho người có năng lực trí tuệ, còn hơn làm Thầy của một người ngu si, vô trí. Chúng ta làm học trò của người có năng lực trí tuệ thì chúng ta có thể phát triển, tiến bộ.

Đáng nhẽ người Giáo viên phải tập trung vào việc nâng cao chuyên môn, tập trung vào việc dạy tốt các con thì có Cô giáo lại rủ nhau đi chép **“Kinh Địa Tạng”** để tạo phước. Chúng ta đang làm giáo dục. Sự nghiệp trồng người có công đức vô lượng. Bác Hồ đã từng nói: **“Vì lợi ích 10 năm thì phải trồng cây, vì lợi ích 100 năm thì phải trồng người”**. Chúng ta phải ứng dụng lời Phật dạy vào cuộc sống hàng ngày thì việc học tập mới có lợi ích thiết thực.

Người xưa nói: **“Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định”**. Chúng ta chỉ hiểu rằng một bữa ăn, một ngụm nước là do tiền định nhưng chúng ta không hiểu rằng tất cả mọi thứ trên thế gian đều là tiền định. Vợ chồng là tiền định, con cái là tiền định, địa vị là tiền định. **“Tiền định”** chính là do phước báu, vậy thì chúng ta phải cố gắng tu tích phước báu.

Người xưa nói: “**Người phước ở đất phước, đất phước dành cho người phước**”. Người có phước thì sẽ ở đất phước, mọi sự tốt đẹp sẽ dành cho người phước. Vận mạng của chúng ta là do chính chúng ta an bài. Chúng ta có chồng hoặc ở giá cũng là do vận mạng. Nếu chúng ta cưỡng cầu thì tự phải rước lấy tai ương. Đó là thật! Chúng ta hãy tự suy xét, chiêm nghiệm! Thí dụ: Tiền tài không phải là của chúng ta mà dùng thủ đoạn để có tiền tài thì đó là hoạnh tài, chắc chắn sau khi nhận được tiền tài đó thì chúng ta phải nhận lấy tai ương. Tương tự như vậy, vợ chồng, con cái, mọi thứ không đến một cách tự nhiên thì chắc chắn cũng sẽ có tai ương.

Thích Ca Mâu Ni Phật và Khổng Lão Phu Tử không thể thay đổi được luật nhân quả. Nếu chúng ta cưỡng cầu, làm thay đổi luật nhân quả, làm đảo lộn luật nhân quả thì tai ương sẽ đến. Có người sau khi làm Hoa hậu một thời gian thì chuyển giới làm “*soái ca*”. Hiện tại họ chưa thấy có hậu quả nhưng hậu quả sẽ đến rất gần. Các nhà khoa học đã dự báo khi chuyển giới thì tuổi thọ của con người tồn giảm rất nhiều. Chúng ta làm việc gì trái với tự nhiên thì sẽ phải nhận lấy tai ương.

Khi người nông dân trồng cây, họ muốn cây có nhiều trái nên ghép gốc cây này vào thân cây kia. Cây măng cầu gai ghép vào gốc của cây bình bát thì trái ra rất nhiều, cành lá sum xuê nhưng chỉ được một thời gian ngắn là cây sẽ chết. Trái của cây lai không ngon, không đúng mùi vị của măng cầu gai, trái không còn thuần mùi vị của măng cầu mà có mùi vị của trái bình bát. Người ta tưởng rằng có thể thay đổi được luật nhân quả, họ không biết rằng họ làm trái luật nhân quả thì phải nhận lấy tai ương.

Cây ngô đột biến gen hạt chắc, bắp ngô to, ngọt nhưng bây giờ rất nhiều người không dám ăn loại ngô biến đổi gen. Người ta đi tìm những bắp ngô nguyên thủy vì sợ ăn thực phẩm đột biến gen sẽ ảnh hưởng đến sức khỏe. Chúng ta ra chợ mà thấy họ bán rau mọc tự nhiên, tự phát triển thì đất chúng ta cũng nên mua. Nhưng hiện tại rau thiên nhiên, rau mọc hoang dã như rau dền com cũng đều do người trồng. Tôi giật mình khi biết họ trồng được cả rau dền com. Họ xịt thuốc trừ sâu, thuốc tăng trưởng để cây lớn nhanh nhưng chúng ta lại tin là rau dại nên chúng ta rất tích cực ăn, không ngờ chúng ta đã bị lừa.

Hòa Thượng nói: “**Thực tế mà nói, mỗi một con người sống trong cuộc đời này đều có vận mạng định sẵn. Ngay trong một đời này, họ có bao nhiêu tiền tài, có bao nhiêu thu nhập, tất cả đều nằm trong vận mạng đã định sẵn**”. Hòa Thượng chỉ nhắc đến phương diện tiền tài nhưng chúng ta phải hiểu rộng ra rằng tất cả những sự đãi ngộ trong cuộc sống, tất cả những gì chúng ta gặp phải đều là tiền định.

Có những cuộc tình không biên giới, nhìn hình thức thì như “*đôi đũa lệch*”. Có một cô gái què hai chân đi phải lết thì có một anh chàng rất đẹp trai yêu cô ấy. Hàng ngày người chồng công vợ đi vợ, đi chơi. Rất nhiều người ở ngoài đường nhìn họ rồi hỏi: “*Anh công vợ đi như vậy anh có cảm thấy xấu hổ không?*”. Anh nói không hề cảm thấy xấu hổ. Có anh chàng chỉ cao một khúc, vậy mà có cô gái rất đẹp,

từ Hà Nội bay vào Vũng Tàu rồi kết duyên với anh ấy trở thành vợ chồng. Vậy thì rõ ràng trong mạng chúng ta đã định sẵn rồi. Tại sao chúng ta có thân tướng đẹp đẽ như thế này mà đến bây giờ vẫn ế?

Hòa Thượng nói: **“Con người đáng quý nhất chính là biết vận mạng của chính mình. Khi biết vận mạng của chính mình thì họ sẽ rất lão thật, rất thành thật để sống. Nói một cách khác, tâm họ được Định, không phải đi nghĩ tưởng xằng bậy”**.

Họ sẽ rất lão thật và biết an phận thủ thường chứ không phải dùng thủ đoạn, không dùng cách này cách nọ để có được thứ họ muốn. Đời sống của họ không có mong cầu, chỉ nỗ lực làm tốt những việc cần làm. Có nghĩa là họ đang tích cực tích công bồi đức, chứ không phải là không làm gì hết.

Người có tư tưởng nghĩ tưởng xằng bậy thì nhất định sẽ làm những việc xằng bậy. Tâm không Định thì suốt ngày nghĩ tưởng xằng bậy, vậy thì nghĩa vụ, bổn phận không thể làm tốt, vậy thì không có phước báu, ngày ngày không tích công bồi đức mà ngày ngày hoang phí phước báu. Nhiệm vụ của chúng ta mà chúng ta không làm tốt thì chúng ta đang hoang phí phước báu của chính mình.

Hòa Thượng nói: **“Không biết được vận mạng thì nhất định phải đi tranh mạng, vậy thì làm một việc rất oan uổng. Con người không có cách gì tranh được mạng vì người xưa đã nói: “Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định”, sự thật này là vạn ngàn lần xác thực. Nếu con người mà tranh với mạng thì tai ương liền đến. Nếu như các bạn bình lặng mà quán sát một chút thì ngay hiện đời này bạn cũng có thể xem thấy, những người đi tranh với mạng thì không biết tu tích, tái tạo phước báu”**.

Những người đánh bài là người đi tranh với mạng. Họ nghĩ họ sẽ giàu có nhanh chóng nhưng cuối cùng tiền cũng tiêu hết. Họ đánh bài thua nhiều quá thì đi ăn cướp, họ đã thua hết tiền của, lại muốn có tiền của nên đi ăn cướp, bị bắt, lần này họ sẽ ở trong tù lâu. Rất nhiều việc, trên tất cả các phương diện đều như vậy. Tất cả đều là phước báu đã định, chúng ta chưa có phước báu thì chúng ta phải nỗ lực tái tạo, tu tích phước báu.

Hòa Thượng nói: **“Có những người nghĩ hết phương cách, thậm chí làm những việc phi pháp để chiếm được tiền của, địa vị. Họ không biết rằng trong mạng họ không có, khi họ chiếm được tiền của, địa vị, những thứ họ muốn cũng đạt được rồi nhưng mạng của họ cũng không còn, thân thể có thể bị suy yếu, cả một thân bệnh khổ. Điều này nói rõ: Chúng ta không thể tranh mạng”**.

Người thế gian sống trong dục vọng tham tài, tham sắc, tham danh, tham ăn, tham ngủ. Họ tham “tài sắc danh thực thù” nhưng họ không biết được những thứ đó từ đâu mà đến. Tất cả đều từ ở nơi “tu nhân” mới có “quả”. Cho nên Phật dạy chúng ta bố thí.

✓ **Bố thí tài:** Bố thí tài gồm bố thí ngoại tài và bố thí nội tài. Ngoại tài là tiền tài, vật chất. Nội tài là sức lực của chúng ta.

- ✓ **Bố thí pháp:** “*Pháp*” là kiến thức có thể giúp người ta tiến bộ. Không chỉ giảng pháp mới là bố thí pháp. Chúng ta chưa có năng lực để giảng pháp thì chúng ta mang sở học của mình truyền dạy cho người một cách miễn phí.
- ✓ **Bố thí vô úy:** “*Bố thí vô úy*” là chúng ta giúp cho chúng sinh, giúp cho mọi người khi ở gần chúng ta thì cảm thấy an ổn, thân thiện, cảm thấy được che chở, không cảm thấy khó chịu hoặc lo sợ.

Hòa Thượng nói: **“*Bố thí là nhân. Bố thí tài là nhân tài thì tiền tài là quả báo. Ta bố thí sự an lành, hạnh phúc cho người, đó là nhân. Cả cuộc đời ta cũng có sự an lành hạnh phúc, đó là quả báo. Đời sống của bạn có thể tiết kiệm đến mức thấp nhất, có dư ra thì tận lực đi giúp người. Bạn càng bố thí thì bạn càng có phước báu, khi phước báu nhiều rồi thì người phước sẽ ở đất phước, đất phước sẽ dành cho người phước. Đạo lý này là như vậy đấy!*”**

Chúng ta không hiểu cho nên đi cưỡng cầu, đặc biệt là đi cầu Thần, cầu Quỷ để mong có được. Vậy thì lại càng nghiêm trọng. Phật Bồ Tát không làm được mà quỷ Thần làm được! Đây là quỷ thần gạt chúng ta mà thôi.

Khi Đức Phật Thích Ca Mâu Ni còn tại thế, vua Tỳ Lưu Ly tàn sát dòng họ Thích. Đức Phật ba lần khuyên Tỳ Lưu Ly không đồ sát nhưng vì thâm thù đại hận nên Tỳ Lưu Ly vẫn làm. Đó là nhân quả. Thích Ca Mâu Ni Phật cũng không ngăn chặn được đồ sát vì họ đã tạo nhân quả với nhau quá lớn rồi. 1200 đệ tử của Phật là A-La-Hán thần thông, khi đó Ngài Mục Kiền Liên có thần thông đệ nhất, Ngài chỉ phẩy tay thì thổi bay hết đội quân của vua Tỳ Lưu Ly. Nhưng nhà Phật có câu: **“*Thần thông không thể cản trở được nghiệp lực*”**. Cả dòng họ Thích đều đã bị tàn sát bởi đại quân của Tỳ Lưu Ly. Phật cũng không thể can thiệp vào nhân quả cho nên Phật dạy chúng ta: **“*Đừng làm các việc ác, vâng làm các việc lành, giữ tâm mình trong sạch*”**. “*Tâm trong sạch*” là tâm thanh tịnh, tâm không có “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*năm dục sáu trần*”, “*tham sân si mạn*”.

Chúng sinh tạo nghiệp rồi phải thọ báo. Nhà Phật có câu: **“*Bồ Tát sợ nhân, chúng sanh sợ quả*”**. Bồ Tát làm bất cứ việc gì cũng quán chiếu từ nơi nhân xem việc đó có làm ra việc kết nhân quả với chúng sanh không. Các Ngài làm tất cả mọi việc đều không tạo nhân quả, không tạo thành oan oan tương báo. Chúng sanh chúng ta thì tùy tiện tạo nhân quả, miễn sao có lợi trước mắt thì làm, chẳng màng tội lỗi, thậm chí không sợ bị giam cầm. Có nhiều người biết chắc rằng làm việc này là phạm pháp, là sẽ chết nhưng vẫn làm. Họ biết chắc việc này làm sẽ tạo thành nhân quả, oan oan tương báo nhưng vẫn làm. Đến khi oan gia trái chủ tìm đến thì họ mới sợ hãi, mới chạy đi ôm chân Phật Bồ Tát để cầu xin nhưng khi đó có cầu xin cũng không được.

Thích Ca Mâu Ni Phật dạy chúng ta: **“*Cần tu Giới – Định – Tuệ, diệt trừ Tham – Sân – Si*”**. “*Giới*” là chuẩn mực, là khuôn phép. Người sống thì cần phải có chuẩn mực, có khuôn phép. Có rất nhiều chuẩn mực khuôn phép. Người học Phật phải giữ Ngũ Giới, Thập Thiện. Chúng ta sống ở trong làng thì

có tập tục của làng, sống ở một quốc gia thì có quy định của quốc gia, chúng ta phải tuyệt đối tuân thủ. Khi chúng ta giữ được Giới thì sẽ có Định, chúng ta sẽ không tùy tiện khởi tâm tham. Có những người đã giàu rồi nhưng họ vẫn muốn mình phải giàu bậc nhất, phải đứng số 1. Nếu chúng ta thấy họ có tiền, mình cũng muốn có tiền thì đó là khởi lên tâm tham. Vậy là chúng ta không giữ được Giới, khởi lên tâm tham như vậy là tâm không Định, tâm không Định thì không thể có trí tuệ.

Người xưa nói: “**Lộc tận nhân vong**”. Tiền lương hưu sau 60 năm công tác, thay vì nhận hàng tháng thì người ta muốn nhận một lúc luôn, muốn sử dụng hết luôn. Vậy thì sẽ gặp tai ương. Ngày trước tiền lương hưu có thể lĩnh bằng hai cách, cách thứ nhất là nhận luôn một lần, cách thứ hai là nhận hàng tháng. Có người nhận một lần thì họ và con cái dùng trong một thời gian ngắn là hết, sau đó thì thê thảm! Khi họ đã nhận tiền một lần rồi tiêu hết thì tuổi già sau đó đó hết sức khổ sở, “*lộc tận nhân vong*”. Còn những người mỗi tháng nhận một chút tiền thì có tiền để trang trải cuộc sống khi về già.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!